

CARNETÉ

MARO

28

1983

Hurel Jurnitrosu

5673 - BORCA

JUD. NEAMT

- ROMÂNIA -

CARNETE

MARCO

(58)

1983

Handwritten signature

BOCA - BORCA

TMAH

- AINIA -

*

- Vântul muzcă din ferestre. Ce
mai urlă ni vântul ăsta! Poate
că iar se va năci.

Măcar de i-ar trece mamei! Ți-e
șaa greu s-o rezibolnareă iar,
după cîte a îndurat! Pe Ciprian
l-au luat ieri. I-ai sunat pe
Jonel să vină să-l ia. Îl lu-
areă să doarmă cu tine în ultimele
nopti. Ca să nu se îmbolnăvească.

Mama, nîngură, se gîndeste la
moarte, la visele ei urite! Ob-
servi că putorile din secimi, care
în zilele "bune" vin mereu pe aici
pentru a "bea ite ceva", pentru
a mai ciuguli ite ceva, acum
nici nu se-ntreabă ce mai
face mama. Putorile!

*

*

- EA. Mirosind zemos. Dulce.
Împărtind cu tine săpăceala
unor minute. Face atât bine
ningelui tău hăituit, potoleste
oza mult gândul ningerătății
idiote în care prea mult nămiei.
O canti zilnic, de parc-ai vrea
să simți în fiecare zi. Și simți!

*

- Nimic nu-ți lipsește mai mult
de un timp decât zemosetea
intimă a unei femei. Ești un
filozof prost amăgindu-te
că până ni dragostea poate fi
implinită de cuvint!

* 11 martie 1982

(Din ca XXXX-a scrisoare către

Nichita Stănescu: „Ți doresc
tot BINELE pe care-l poți

suporta!")

*

Recitesti ce-a scris Noica
despre Eminescu. Fumos,
profund, uneori abuziv.

*

- Îi auzi, uneori, pe unii ofite-
nari vorbind patetic! Bietii
de ei! Încă nu-mi dau seama
că azi, în perspectiva unui răz-
boi atomic, nu există eroi, că
un război atomic este un răz-
boi fără eroi!

*

- Trăg tăios. Vânt turbat. Si
foarte multi oameni bolnavi
de gripă! Tute opri alergând
prin aerul rece, luând cora
aspirină, bînd suc de lămîie.

O fătăruieți mi pe EA să se
opere așa. * 12 martie 1983

- Sâmbătă seara. Când toți
oamenii din zonă se spală,
se uită la emisiunile proaste de
la TV, fac mîncare pentru da-
minică, se bărbieresc, sînt la
sfîrșitul unei săptămîni de
muncă. Și brusc se întreprinde
curentul electric. Surprinzător
în fel de fel de situații. Nu e prima
dată cînd cineva de sus (denigra-
face asta. Dată ce - ureamună
deseori democrația. Ai dreptate
să nu înțelegi democrația
decît în limita bunului-sînt. E
insuportabil să fii la cheremul
imbecililor. Nu există flagel
mai cumplit decît prostia.

Schiller spunea că nici zeii
nu pot infringe proză. Un
om serios nu întreprinde curentul
electric înclădit, la ora 20, 30.
Asta numai un imbecil împuștit
- poate face! Voilă democrație!
Sau socialism! Ce să zici într-o
asemenea situație?! Și când te
gîndesti că tu ești un om de
bună-credință și, iată, într-o
asemenea situație te enervezi
tare mult totuși, ce să mai spu-
nem de oamenii care nu-ți permit
comoditatea ta, care, în deficit
de minte, cu tare puțină bucurie
luîndu-și-se uneori chiar și
necesitatea (posibilitatea) de a
se spăla în condiții optime o
dată pe săptămîină.

Nici un munc de țigară nu merită
imbecilii!

*

12 martie '83

*

- Zi cu EA. Salvează totul de la
monotonie. Deveniți tot mai
prieteni, tot mai intimi. Fiecare
zi cu ea îți aduce nesperat
de multă liniște. O împăcare
aleasă. O tui înbrățoș și de fie-
care dată 'ți dai' seama că
niciodată nu te-ai atesat atât de
mult și de periculos de 'o fată.
Te echilibrează și te infurnu-
rează. Nimic nu e contrapunct
cinematografic. Sînteti împreună
și sînteti tare multumiti că
sînteti așa.

Și mereu simți nevoia s-o
apere și bucuri, s-o dăruiești
numai bucuriei, mereu mai
ai încă un lucru frumos să-i
opui. Poate că trăiești o mare
dragoste, poate că nici nu-ți

dai seama ce profund e totul.
Dar esti ametit de bolcere!
Nici la ora aceasta nu poti
vorbi foarte profund despre
bucuria aleasa a acestei zile!
Multumesc, om neasemnit
ce esti!

*

13 martie 1983

- Auzi des: „Dacă dau istia
bomba...”! „Astia”. Ce fami-
liar sună! Ne-au devenit
familieri chiar și ucigarii
(potențiali).

Tatăl lui Radu F. zice altfel:
„Dacă dau istia atomul...”

*

- Punct în care nu mai rămân
cruce de acum citiva ani,
cel decis să rămână mereu

ningun, fără nici o legătură
legală. Și, iată, acum EA.
Statormiciind ceva profund în
time. Îngrijerind dinții ningu-
nătății. Te interesează fericirea
ei. Ții să nu trăiescă oricum.
Un amestec de dragoste nebună
cu dragoste filială, un senti-
ment undat, contradictoriu,
de aceea foarte profund.
Nu e o fumosă, nici nu e
o finte stranie, diabolică
prin altceva. Nu! Dar are ceva
pe care nu l-ai găsit la alte
finte. Un talent grosor de a
și plăcută, de a se face plăcută
chiar și prin mofturi abia
bănuite. Nu știi de ce specii și
dorința ei 'de a nu' face
copii, 'această dorință impa-
trivă rostului' (un anumit
rost) al femeii!? Poate că o-

saturat de egoismul celor din
jur ni voi fusimă deveniti
egoisti; grijului ~~nu~~ cu feri-
cirea voastră (utopică!).

E bine că nu uitiți prezentul,
că nu lăsați nedutatea să
hălăduiască între voi. Poate
că aceasta e fericirea. Poate
că ea există mereu, însă nu
stim s-o numim ori s-o
simțim cu adevărat.

Fericirea voastră! Poate că e
numai împăcare fericirea,
nimic altceva.

În timp în care, din nou, constatați
exacerbata înmulțire a pros-
tilor pe metru pătrat. Se pe-
tece ceva grav cu prea multi
tinere, alunecându-se pe pantă
unii indiferentism aberant,
un pragmatism minor, totul

Între-o inexplicabilă și prolife-
rabilă lipsă de bun-simț.

*

- Mai ai foarte puțin timp până
la examene și mai ai foarte
mult de citit. Trebuie să nu
mai lași zilele să treacă
sicum.

*

14 martie 1983

- Enevrat. Mama a băut cu
betivele vecine și iar se simte
nău. Tusote și arată dentul
de nău. Ți-e foarte greu să
seși bolnavă din neglijente
puerile. Faci toate treburile dar
asta, desigur, nu se însușește-
ște.

*

14 martie
1983

*

- Mama se simte tot mai rău și imposibilitatea de a putea să-ți ajute, și să faci bine te descumpăneste.

Ești mișcat! Și ea se gândește tot mai mult la moarte. O vezi plângând, înșingurându-se, plină de dureri.

Pierderea ei ar fi o cumpănită schimbare. Absența ei te-ar îndurera pentru totdeauna. Și, iată, nu știu ce-ai putea să faci. Pentru că medicii nu ar putea să vindece stomacul unei femei de 63 de ani, a femeie prea bolnavă, prea plină de suferințe.

Sunt zile amare, în care dăi dacă poți viața de mama ta, de durerile ei, astfel ca să mai.

poti face ni altceva.

*

- Te uiti la returul unui meci
din Cupa U.E.F.A : U⁴ Craiova-
F.C. Kaiserslautern 1-0. In
primul meci, in deplasare, me-
tu castigaseră cu 3-2. Mare bu-
curie între noucni. Este pentru
prima data in istoria fotbalului
romănesc cind o echipă de-a
noastră ajunge in semifinalele
unei asemenea competitii.
Pentru aceasta te-ai bucurat
si tu.

*

- EA. N-a venit. Gripă, se
pare. I-ai trimis prin Dumitru
cetera gânduri intru sine.

Cind nu-i bine, sta-i,
esti neliniștit. Ții oza mult
la EA!

* 16 martie 1983

- Obosit. Cu un fel de îngrijorare
protească în apropierea exa-
menelor pe care trebuie să le dai
în aprilie. Poate pentru că n-ai
avut timp ~~ca~~ să parcurgi bi-
bliografia indicată. Ești nec. și
singur.

Dacă n-or fi nici EA — or fi
ingraștori!

* 21 martie 1983

- Capacitatea de a numi este
fundamentală pentru actul vor-
birii. Numai afa zicii pierd ca-
pacitatea de a numi. Sigur,
vorbirea "poetică" diferă de
vorbirea comună, "coerentă".

dar, nu cumva cei care reco-
mandă cit mai puțin numirea
(în textul poetic), propun o formă
de afaziu?! Ceea ce comunică
un afaziu, se știe, e în afara
de cod. Cred că, în ciuda unor
"recomandări" mallarméene sau
de altă natură, textul poetic nu
se scrie pentru a propune un
haos într-o decodificare, ci e
un mesaj de o formă specială
inteligibil înși. În tropi nu
există absurditate, în "construcția"
textuală înși, da.

Afaziul vorbește. Diluvul său
verbal este precedent gândirii.
Această "gîlă" nu poate fi vola-
bilă în "poezie".

*

*

- Vi acoră. Mama, după ce-a
mai făcut o partidă de alcool,
areta ndu, somită. Spectacolul
e total deranjant. Pentru că tu,
fiul, n-ai făcut niciodată o?
Pentru că nu suporti să vezi un
om bolnav rinucigindu-se?
Pentru că tu ești un "pur"? Sau
doar pentru că te riniti responsa-
bil față de amii ei de bătrînate?
E cîte puțin din toate acestea. Și
alttele, derigur. În fond, ea n-
e o betivă. Ea e numai incourten-
tă, o "copilărire" de prost gust.
Ai văzut - o de etitea ori nu-
rind încit atunci cînd va muri
cu adevărat nu-ți va veni să
vezi.

*

*

- Te duci la zecută (e luni) numai
pentru EA. Si EA nu vine deloc
in biblioteca să te vadă. Narcisism?
Cert e că suferi și te enervează
purtașii de acest gen.
Vii acasă, îți dau lacrimile; îți
dau lacrimile pentru că e stil
de gunos ce se-ntinplă între
voi. De emție. Spre seară
vii că ea nu știe să se poarte
cum trebuie uniori! Nu mai
ști ce să faci! "Indiferența" ei
de acest gen poate fi un semn
de neîncredere și răutate orga-
nică, involuntară. Lipsa de
putere de înțelegere te mătură
întotdeauna! EA, vrei mult,
să nu fie așa!

*

- Îi dăseși câteva flori. An

rămăs pe masă, în biblioteca
aceei pustie. La ora aceea
sunt vestejite. Poate că asta
te mîhnește în primul rînd: florile
acelea vestejite.

21 martie 1983

*

- Ti ai făcut două fapte bune * :
- 1) ai uitat umbrela în stația de
autobuz și, desigur, a găsit-o cineva;
 - 2) ti ai pierdut sticloul, fapt ce
este asemănător unei crime.

*

- Ti se comunică noi schizofrenii ale
esteticii directorului. Încercînd
să se disculpe de gravă-i incultura,
găsește carente în educația ta, „cei 7
ani de casă” ti-ar lipsi — ce
chestie! — apoi, în mărunta-
tățile, găsește „improprietăți de

politete" în relațiile cu unii tovarăși
cu funcții (nota mea: tovarăși inculti).
Ce ocupație nobilă are esteta filis-
tina! Cu atât va rămâne!

* 23 martie 1983

- Ești înălțat de o moarte ce
stă în tine de dragul altora.

- O duci, deseri, precum cenușa.
Te mai caută, e drept, și virtul.
Dar din suflet de visde nu se naște
nimic.

*

- Un regizor or putea scoate atât
de mult din zborul unui pescăruș,
peste un timp de cenușă!

* 23 martie 1983

*
- Intelectualii sînt de două feluri: distinși și inculti. Procentul ultimilor este copleșitor.

*

- Nu ști bine de ce, mereu, cauti argumente împotriva prostilor, a pălărilor mai ales, a intelectualilor inculti!? Este posibil ca totul să derive din teama de ei, din imposibilitatea de a le face față, de a te bate cu ei cu mijloacele lor. Cînd auzi ineptiile multora, rostite pe un ton de-a dreptul ridicol prin siguranța-i, ni cînd, pe moment, "vezi" toate adîncimile feptului, adîncimi spre care ar trebui să se îndrepte prin gîndire, te cuprînd spaima. Ai sentimentul că majoritatea oamenilor sînt în cumpăni-

ta imposibilitate de a gândi u-
lucum ce se întâmplă în jur, în
toate. Si poate că esti într-oarecui
fericit pentru că nu-ți poți reproșa
lipsă de profunzime! "Ingrămădarea"
ta, venită din tentația perpetui
argumentării a spuselor tale, e
constructivă, e loială, e necesară

*

- Știi că nu esti un pășădit în
pășărie, asta 'ți-e suficient cel
mai des!

*

- Cum să se tot împace perpetua
ta nevoie de a fi generos cu
perpetua nevoie de a te îndoi
de ceea ce este prea cunoscut,
"știut", de aici, poate, ni onchi-

lezat!?

*

- Ești răitul pînă peste cap de
citi' prosti presunthoni înțilvesti-la
tot pasul, de halul în care atît de
multii kerfelesc limba română, de
orlikea în care se complac toti ose-
zati "acestia!"

*

- Enevot de argumentele tale,
entr-o zi, directorul ti-a spus
că nu te pricepi decit la poezie!
Darce, Eminescu, Bracovia n' toti
ceialalti s-au priceput la altceva?
Sau a' fost necesar să se mai pri-
cepa n' la mărunțuri n' inutilități?

*

- T. Mareu Tandra. Simți nevoia
să fie unica femeie pentru care
vrei să trăiești. O vei întreba

duminică dacă ea vrea să fi
unicul bărbat pentru care trăiești.
O, dar ce-or fi dragostea fără
aceste năvărtași!

23 martie 1983

*

(dintr-o scrisoare către Cezar
Trăneșcu :

(en) cel mai des singur, ca o gălă
bleagă de umbre.

Nu stăm năm deloc, dar năm năraci
pentru că detestăm bogățiile exterioare
măm " (despre mămă "despre tine).

23 martie 1983

*

- Intr-un interviu despre "Ce stă
dar mai ales ce nu stă în nămă despre
artă", Constantin Șchișniț, un
cercetător de la Centrul de cercetări

pentru problemele Tineretului ,
afirmă: „Orice acțiune educativă,
fie că aparține școlii sau factorilor
din afara ei, trebuie să acorde locul
cuvânt educației estetice, adică să-l
facă pe tînăr capabil să guste și
să judece valorile estetice. Deci, nu
este vorba de o falsă pretentie ca
tinerii să fie formați ca artiști, ci
de a-i educa într-un asemenea mod,
incît să aibă disponibilități pentru
asimilarea artei și culturii. Deficiențe
din activitatea unor școli și ale unor
șuitorii și ei au efecte esențiale în
acest proces. La vîrsta adolescenței
modelul este hotărîtor în educație.
Or, dacă un educator manifestă a-
bitudini potrivnice artei sau dove-
deste îngustime spirituală prin
accentul exclusivist pus pe știință
și tehnică, evident un asemenea
comportament îl va marca pe
tînăr.”

Asta în propoz de directoras.

ni de faptul că ~~la~~ anul trecut
ți' reproșeză că, la ore, pui prea
mult accent pe latura estetică,
fapt ce te mirase profund.

*

- EA ți-a adus ați cel mai gras
și mai impertinent în frumusețe
ghioce! Ai răstăcut-o!

* 24 martie 1983

- Ai risat-o pe Violeta. Un prelungit
act sexual, consultând ... "Emerson
Lake and Palmer", într-o cameră
germeereană, era amintindu-ți
ni de "Blow-up"-ul lui Antonioni.
Timpul Violetei avea un parfum nebun.
Te-ai frezit tulburat. Era 3 ni 10.
Și n-ai mai putut odormi pînă în
zori, undă ai plecat la școală.

*

*

- Scrii cu stiloul Ilenei B. Dar e
incomod. Îți lipsește celălalt. Al
tân.

*

24 martie 1983

- EA arăta a fi nemaipomenit!
Soarele îi lumina chipul
de o blîndete de farmantă. O
seninătate copleșitoare în privirile
ei! Te-ai dus în bibliotecă, ei
stat singur, n' ai plîns de emoție!

*

25 martie 1983

- E - n 27 martie. Duminică. Plouă
continuu de câteva ore, fapt ce
ți se pare cu totul minunat.
Aseară crezusei că -ți ieri din
mînti. Vecinul tîn (acelîi care te
întrebase de frunze în toamna trecută)
a lovit un cîine în cap cu o mă-
cină pînă ce l-a ucis. Și aceasta

chiar în ulită, lângă fereastra casei
tale. N-ai putut decât să-l injuri.
Un idiot primitiv și sadiu.

Dar m-ți mai puteai reveni. Te-ai
întors noaptea târziu acasă și n-ai
putut să adormi. Și acum sezi pericla
oțel învele lovit de un ucigos!

Și-dimineață te-ai certat cu mama
Apoi ai plins ca un isteric, nu te
mai puteai abține. Cînd te-ai
liniștit m-ți venea să crezi că tu
fuserai cel care și pierduse cumpătul
cu totul.

Dar a venit EA. Prin ploaie. A fost
o după-amiază ciudată. Ai rămas
goi și ești înăbușit de bucurie, de
acea căldură ce nu mai ținea loc
nici unei estetici. La un moment
dat, din extaz a trecut la o
stare de refuz pe care nici ea n-o
putea înțelege. Premature semne
de frigiditate?! Ai fi cumplit!

Și azi era vespus de dulce, o mi-
nune! Ai condus-o la masă
prin ploie, odăpostindu-^o sub
o umbrelă.

Venirea ei te-a lîngat de tot. Dar
acea crispare de care se țenea
pînă la lacrimă nu e un semn
normal. Poate că n-a fost decît
spaima cărnii în fața unei intîm-
plări neptute. Apo' să fi bine să fi!
Adorabilă, cu o nemăsurată
forță emoțională, EA continuă să
rîmîne o mare parte a vieții tale
de acum.

* 27 martie 1983

— Citești cu creionul în mînă „Introdu-
cere în critica literară” de Adrian Marino,
lucrare corectă, fără excese, aproape di-
dactică în ton, dar pe care te găsești
foarte necesară întru lecturare. Și,
din nou, recunoști ceea ce ai sim-
țit întotdeauna: că școala, numai ea,

face ordine în mintea unui literat,
ca numai studiul de o anumită an-
vergură anihilează mediocritatea,
precaritatea în gândire. Sigur, atei
și înainte lucrări de acest gen, dar
efortul de a ține era deosebit,
în timp ce acum nu-ți permiti să
depășești "un concept" până nu-l
decodezi, năminindu-ți, denique,
posibilitatea de a dichotomiza nici
timpul.

*

- Domnul George Ostroverou ti-a
trimis optzeci de pagini dactilogra-
fiate din romanul său. Lectura car-
te-oi pui foarte repede. Scriitura
e "clasică" doar cu spontaneitate
ce "derivă" din ~~scrierea~~ scrierea la
persoana I, însă continuitate e
serioasă — o înțelegere perpetuă între
zestele și luciditatea unui timid
incurabil, pe de o parte, și moro-
sitatea ori micimea unei ființe

de care se leagă într-un fel sau altul personajul acesta de o eximă tăcere". Cartea aceasta trebuie să apară.

*

Ploaia s-a prefăcut într-o ninsoare grosă, udă, topită curînd de un soare topăitor. Și colțul ierbii fulgerîndu-ți privirile.

*

Copacii din curte. Cu multe ramuri crescute haotic. Lipsă-ți de inițiativă tu a-i curăța de excesele acelea, o curățire formală doar. Apoi, te gîndești că plăcerea aceea de a privi ramuri crescute haotic, într-un desfrîu natural mereu copleșitor, nu e decît un reflex al unei posibile predispoziții baroce a subconștientului!

*

*

- EA, la o zi după ciudătenile de ieri, îți pare ni mai frumoasă, ni mai înconfundabilă. Abia oștești să-i privești ochii! Măine.

*

- Te irită oarecum faptul că nu-ți mai apar peene prin nici o revistă, desi ai texte pt. la mai multi "prieteni"!

*

- La TRIBUNA, de exemplu, n-ai mai publicat de doi ani. Nu-i o cinste pentru ei!

*

- Citești atât de mult pentru examen (excepțând fonetica) încât habar n-ai dacă mai ști ceva foarte clar!?

*

*

- Nu mai găsești "sistemul" poezilor din anii trecuți. E vorba de poezile tale. O viziune verbală, un limbajism metaforic lăbrie prin fetele scrise în zilele trecute. Semn de desolidarizare cu cuviatul ?!

* 28 martie 1983

- Nichita Stănescu împlinește 50 de ani pe 31 martie! Ți spui LA MULȚI ANI!! cu emoție! Jumătate de seac de poezie în disperare. O tină de ani pentru gloria limbii române.

*

- Te "plungeai" că nu-ți mai apar poeme prin reviste. Si, iată, Radu F. îți aduce ultimul număr din "Convorbiri literare"

(deci 3, pe luna martie), număr
în care ai trei poeme: "Secunda
de geniu", "Sotomul fumisterilor",
un poem pentru EA: "Bincolo de
ce spun, ea".

Te transcri aici, și-a plăcut așa
când i l-ai citit:

- Pentru tine cartea uror prinde adina nă-
dăcini!

vezi! îmi vine să spun vezi cui se curia
viata mea surte!

tie numai. Și toate păsările cod moart
în casa mamei mele."

*

- EA. Atât de dulce! O întrebi dacă
și-a revenit după socul de dimi-
niea. Și spune că da! O întrebi:

- Ce e mai frumos decât dragostea

- Muzica! răspunde ea.

Și zideți. Și mai mult ca oricând

sinti c-o iubesti tare mult.

*

29 martie 1983

- Ai plantat un pâr. Altoit. Doresti
să trăiască. Visinii puii emel'
frecut au înmugurit. Și-i cald.

*

30 martie 1983

- 31 martie E ziua domnului

Nichita Stănescu! Te-ai
gîndit în bine și emotie la
dumnealui. 50' de ani! Cît
de orbi am fi fost fără căntile
dumnealui?!

Buxerei discul cu poeme recitate
de el, căntile lui. Vorai să
le vorbești mult copiilor. Vorai
să-i dismiiesti o dată-n plus
cu o problemă' de bun-simt:

respectarea valorilor deose-
bite ale țării. LA MULȚI ANI,
poet român *? zeu!

- Dar nu ei mai potut înfrânt
nimic în suflutele copiilor. O
nouă discuție peribiloă cu directo-
rezul și esteta sa. Madam' mai
ales a avut o ieșire de tatism
cumpărit. Istericalele ei, limba-
jul de înaimana promovată,
tot arsenalul de jigniri eprope
porcoase pe care le debita - nu
te atingeau. Erei calm. Punctai
doar excelele ridicole.

Sigur, de cînd i-ai „prezentat”
situația de a nu ști să facă
acordul în limba română nu
are cum să te ierte. Chiar
declara că va face tot posi-

bilul să fie dat ofarâ etc. A-
ngur, are o preocupare nobilă,
pe măsura „estetismului” ei.

În momentul în care se expri-
mase în felul următor: „Timpu-
tule, să te duci la mă-ta
și mănânci, nu să ieși scolar
de aici...” (’de la școlă’ ei,
nu?!),

îi - ei dat apă la
moară: „- Hai, vorbește ca
o haină, că ce ti - oi mai
rămas de făcut!”. La care, școl
ei a pus palma pe masă:

- Gata, îl dăm în judecată!
Te - a făcut haină!”. L - ei
rugat frumos să se facă.

Oratorii estetici se susțin
din când în când cu precizia
eproape obedentă că ea

a terminat o facultate (n-
ce - a realizat în profilul ei?) -
n-ai ezitat ca măcar o dată,
măcar un elere să mergeai mai-
car la o Olimpiadă pe județ.
În timp ce tu erai un „mădărit
județ” (de rigor!). Ca întotdeauna
„atacul” trece la poezie, și-a
precizat că „poemele” ei sînt
mai bune decît ale tale. „Si ci
dacă t-ai publicat D.R. Popescu
trii poezii?”. Sigur, penibi-
lul ~~acesta~~ întotdeauna cere
quotere în muncă în genul
estetei săc prin fel de fel de
locuri din republica noastră.
Individa aceasta care lua
apărerea idiotilor de la „Europa
liberă” în sesiunile de învăță-

mint politic (creînd o dezorientare
lipsă de replici ~~la~~ ceilalți!), este-
ta aceasta hughiană la modul
idiot nu poate fi un motiv
serios în sistemul tău de receptare.
Cu o asemenea găgăută nici nu te
poți certa. Ea nu argumentează,
ci injuri (chiar ti-a propus
și o bătăie "cruce dreaptă"), ea
nu are bun-simț și toleranță, ea
este intolerantă din cauza neputin-
ței personale, neputință cu care,
desigur, a intrat în competiție.

Trebuie să pleci de acolo. Nu se
mai poate! Și nu poți să o mai
auzi mugind. Ți va fi dor de
copii, de toți cei buni și frumoși.
Creezi că este "deranjantă" în titu-
dinea celorlalți. În "particular"
totuși și spun "fel de" fel de

lucruri la adresa „familiei
stăpînitoare”, dar cînd sînt
toti acolo, dengur, optează să
vadă cum și cum cît mai pot să
face față istericalelor și hiperla-
tivelor găgănte ale estetiei.

Peribil timp, poete! O diferență
uluitoare între condiția de vîră-
tului intelectual și mizeria unor
ostefel de orgoli' minore, indubi-
tate și provincializate pînă la
tatism! Uluitoare diferență între
cunoscutii tăi din erose și
mofangioace absolvente de aici
tip esteta această vîcătă!

Un amestec de bizantinism și
figuranism la ostfel de oameni!

Veți scrie într-o zi o carte ~~de~~

impotriva imbecilității mascate
de institutii. Dacă vezi așa
timp.

În mod serios despre artfel
de tate nu ai merita să vorbești.
Dar cine nu-ți pierde uneceri cum-
pățul?! Chiar și zeii.

* 31 martie 1983

- Esti tare obosit. Abia de-ți
mai simți creierul!

* 31 martie 1983

- După ora 23, citind din „Istoria
ieroglifică” a lui Cartemir. La
veșea. Tot aici, într-un pahar,
un nemăijornit buchet de
ghiveci. O floare dementială,
de o puritate amelițoare.

Radu Florescu ți-a dat acest
ghiocei. Ți vei duce și Ei, miine
Nu sfârșești în a te mîmuna în
fața acestei împărății tulbură-
toare de pe masa ta (de scris!
Vedem oza ror licenți atât
de frumoase!

*

- Jeri, după 14, directorul a făcut
o anchetă, la a VIII-a A, între-
bindu-i cum și desprinzând orele etc.
ce faci tu la ora de cursă.

Atitudinea copiilor (veniti și
mi-ți comunice speech-ul "gugu-
manului") a fost admirabilă, ei
vorbind normal și declarînd
că dacă tovarășul profesor ne
atintă urechi și cite ceva foarte
interesant din vreo revistă,

aceasta e spre binele nostru"
(Axineta Ciuleta).

Sigur, intentiile lui sînt penibile
si e datã - în plus copiii l-au
gãsit dizgratios, injuriant, poate
chiar prost!

*

- EA. Salvind orice gust ciurea
din sufletul tãu; prin simbet,
prin curiozitate. Este atît de im-
portantã EA în viața ta de acum,
din acești ani în care (esti ^{persoanã} de ce?!)
sã raportezi salvatul unui Niemi
si a conșoartei sale interice Ni-
niemi!

*

- Penibilã atitudinea celorlalți
favorizã de aceia, cu mici excepții.
Indivizi fără optiuni si nîmtul
cîntecului, politicieni - struț.

Toată viața ta, acolo, acum,
este o greșală, o inadecvare
venim cu care tot cu mici ex-
cepții, nu se poate vorbi în ter-
meii culturali. Ei, știu cum e
bine, cum trebuie să fie bine,
dar n-au nici o aptitudine pentru
în a ni fi în bine.

*
- Directorul, profesor de română (!?)
n-a avut în viața lui de Roland
Barthes, de Genette, de Warren
de Tomaszewski, de du Marsais
de Kierkegaard, de T.S. Eliot
ni etica altui. Când îi invocă, este
catalogat "drept" "pirlit care face
pe deșteptul"
Cătoi mizerie ni încultură la
aest presunții goigant !!
*

- Nu l-ai văzut^{*} pe Petru-Ciprian
de aproape o lună, taci dor de
el, foarte dor! Si auzi că e în
bolnavă. Micuțul frumuseț!

*

1 aprilie 1983

- 3 aprilie. Jeri, sâmbătă, te
contrareză o dată - în plus multimea
de betivii din central Boticăii. Di' la
betivii disingniti până la indivizii
"cu pretentii", a întreaga oaste de
betivii disingniti și vulgari. Incon-
portabil spectacol! Ai sentimentul
că jumătate din populația acestei
localități e formată alcoolici. Se
remarcă că femeile tin hargul
barbatilor în acest sens.

*

- Esteta Nimemi (soția domnului
Nimemi de la școlă clădeii), auzi,

încercând să-mi justifice dez-
acordurile din textele - i acelea rudi-
cole, spune că mi Eminescu făcea
dezacorduri" (în "limita normelor
acelui timp, se știe, Eminescu nu
făcea așa ceva!) mi că acel caiet
cu idioțeniile ei mi l-ar fi edus
eu "să-l citești, ai l-l-ai
fi luat tu de pe lângă masina
de scris... !?!

Dicerea aceasta a ei confirmă
dezinvidența acestor doi filistini de
a pune în seamă unii oameni fapt
și vorbe ce nu aparțin respectivelor
lor oameni.

Desigur, esti mult prea inibit de
aceste impostori! Si m-er me-
rită!

* 3 ~~martie~~ 1983
aprilie

*

EA Febuia să vină. A venit fra-
 tele ei. Trimis de EA. Un conflict
 școlăresc avec non père. Si EA n-a
 mai putut pleca de acasă. Apreciezi
 totun grija ei de-a nu o aștepta în
 Jader, într-o zi când nu din viață
 n-a putut veni. Aveai nevoie de
 prezența ei pentru a te mai liniști.
 Prezența ei, acum, în viața ta este
 fundamentală. Ți-ai petrecut multe
 minute îngușăritind-o cu gândul,
 dorind-o.

*

Un film de-a dreptul impresionant
 despre expediția cu balonul spre
 Polul Nord, "Fatală", a medicului
 August Andrée, din 1896 (dacă nu
 greșești puțin). Cu elixir von Sydow
 în rolul lui Andrée. Regia: Jan
 Truall. Un film de veniță,

cumplit!

3 aprilie 1983

- 5 aprilie. Azi ai învățat toate
zina. Nu te - ai dus nici la școală.
La ora 14 a bătut cineva la ușă.
Timid. Ai deschis: „Nu se poate!!!
O, nu se poate!!!”. Era EA. Ah
nămes în iabire minute în șir,
se poate. Și mutenia ei exasperantă
de la un punct. Dar atât de dulce!
Și tu, atât de ataxat de EA! Este
de-a dreptul minunată în acest
timp abstract și moșuz! EA, de-
nigur, nu știe ce mult înseamnă per-
tine, ce mult îți dăruiește! Fără
EA însă, acum, te - ai scutit nepede
de balsam, o viață de impliniri
numai cu frumusețe!

Binecuvântată fie pentru totdeauna
oțtă nămine oțtă! * 5 aprilie 1983

*

- Ai visat-o astă-noapte. Era
 vară. În marginea unei păduri.
 Auzea o apă pe acolo. EA totuși
 mă între în apa aceea. Și nu știu
 de ce vi se spunea că' nu e voie,
 căi este interzis să între în acea
 apă. Mai erau oameni. Trageau carne
 în beaur. Voi nu. Tu nu-ți găseai
 locul. EA voia să între în pârâul
 acela limpede. Era mult seară.

5 aprilie 1983

*

- 10 aprilie. Esti la Teri. De trei zile.
 E foarte cald. E 'inversat' totul. Si cireșii
 sînt înfloriți. Neveșorimul 'de
 cald. Teri au' fost +26°. Aprilie.

Prieteni. Teti. Si Adrian, desigur.
 Inveti. Mîine dimineață urmează
 să susții primul examen. La lite-
 ratură veche, cu doamna Elvira
 Sorohan. Ești obosit. Miercuri

vei fi linistit. Chiar dacă nu ve
lua toate aceste prime trei exenene.
Adrian s-a înscris pentru șase
exenene, dar n-a învățat nici
pentru nici unul. Probează o modal
itate de a fi student. Va ține și
bucuroși de speech-urile cu Luca
Pitu, Lucian și ceilalți, gândul ți
se duce la EA! Ți duci dorul și
aceasta se pare că nu mai este o
satisfacere. O simți atât de impor
tantă pentru liniștea ta, atât
de inconfundabilă! Ți scriu. Ți
sunt „pisică”, și sunt „miel”. Si ne
voia aceasta de a o dezmierda
e semn numai și numai de iubire
și grijă.

*

Locuiești, în aceste prime zile, la
Livia Ruru, un domn foarte
amabil, muzicant la Casa

Peșter. la etajul 7, într-un
bloc de lângă Teatrul Național.
Are un interior cu totul deosebit.
Te locuiești în bibliotecă. Sunt
cîteva mii de cărți aici. Nu orice.
Și iceone vechi pe lemn. Și picturi
de autori cunoscuți, originale.
Și o doamnă Silvia deosebit de
amabilă.

*

- Nu-ți cunoști colegii și stat de
vorbă cu unul. Ți s-a părut tare
neobișnuit. Era frumos, totuși.
Și pe vremea „liberă” pro-
mănuindu-te cu doctorul în filologie
Luca Pitu, mereu un plăcut
cauzant, mereu amintindu-te cu
memoria-i colosală. Un pitoresc
distins!

*

- Da, esti foarte doct!

- Ionu'ul, din nou, nu reușeste
să te prindă precum București-ul.
Există ceva care te distanțează
de el; el iubeste prin locurile-
știte doar, (prin prieteni tăi
de aici. În totalitate, însă, nu-ți
intră în suflet.

- Si iarăși (seară și gîndul
ți-e numai la EA. Apollinare
știa: "Scumpa mea, eu mă gîndesc
la tine, / La culsoarea ta relaxată,
la gingăria ta, f..."

* Jan, 10 aprilie
1983

*

- Ti-a scris EA. Aceasta valorează
mai mult decât toate celelalte povești
cu examene, amfiteatre și profesori.
Viubesti atât de mult! 'Suscemni
atât de mult în cerul tău!
Minunea aceasta îți duce mâinile
la misticism, te împărătește cu
un sentiment epifanic!

*

- Ai dat examene. Azi e miercuri.
Luni te-a derut foarte rău capul.
Breai lit. veche. Ai dat la proba
scrină. Ti-a ~~pus~~ 7, se pare. Doamna
Sorohan. Urucan, nica că esti un
băiat deștept, cu un limbaj cu
totul deșelbit. Dar ti-au cerut
seuse politicos, și ai plecat. Nu
te puteau concentra. A doua zi,
ieri deci, la Fonetică și fonologie
voia să nu te duci. Capul continuă.

nă te doară, Te - ai dus toturi.
Si det cu drag, Mocarui. Ti-o pu
8.

Ani ai det teoria literaturii, cu
Nicolae Crețu. Si Adrian. Ati
Houndet. Băieți 'destule lecturi.
Au mai det trei fete. Ceilalti nu.
Considerau acest examen ca 'fiind
foarte greu.

*

- Colegii. Băieți - cinci. Cam
mucibiti. Fetele, destul de comune,
vitoare profesore corecte. Ti se
pare deranjantă lipsa-le de lecturi
deosebite, limbajul păbănt
în stereotipie. Atfel sint toate
bune colege, cu țifnele de
rigoare, inchiștățele simandi-
coase.

*

*

- Ai vădit-o pe mama Ei. La
școală. Nemulțumită de notele Ei.
Și tu, luând catalogul ni văzînd
că avea totuși note mari. Și atunci,
de unde ne vine nemulțumirea?

*

- Ți amintesti gura Ei, embrocățigarea
Ei, șjiala. Ți amintit de dor.

*

- Înceți. Ți s-a reprogramat un
examen. Cel de folclor! Nu-ți
convine. Aveai de învățat. Se va
da mine. E discutabil dacă-
le iei. Deh!

*

- Poară oi fi fost la o conferință
ținută de prozatorul și criticul
Alexandru George. Lume. Poară

prea vorbim mult de can-can
și decenii obședante. Dar te vei
dăce și cu alte ocazii.

Surpriza! Mădi Marin. Cam
neutră. O doamnă!? O poetesă din
elită? Nu ti-a plăcut. Așa o
superioritate ipocrită care nu-și sta
bine. De ce? Ah era așa. Poate
că este derutată de prea multele
pateni în care se culcă!? Poate că
este o falsocreată... distinsă.

*
- Multi prezumțioși. Sorin Antohi
și Dan Petrescu. Cu aerul lor
de tărâștători, de deștepti in-
corrigibili. Ce vor fi? Balmăjeș
practicată de ei în scris nu e
nici ~~șeu~~ și nici critică — e un
mod de a 'face caz de fel de

fel de lecturi, eterogene, cel mai
des dubioase, mistificatoare.

*
- Luca Pitu Rămine.

*
Tu esti poet. N-ai cum să trăiești
în funcție de speri și speranțe.

*
- Continuă căldura! Șlovă dere-
glărilor climatice!

*
- Poate să n-ai să te mai duci
la București! Ți-i dor de EA.
Altu mult 'deci' orice altceva.

*
Ioni, 13 aprilie
1983
- La Teoria literaturii oi luat 9.

*

- La folclor ti s-a dat nota 9.
Petru Ursache. 'Ti-a reprosat că
ești prea elevat în limbaj, că
făci pe deșteptul. Nu ti-a plă-
cut. Discuției în contradicție
cu el ni la un moment dat
remarca un odevăr: că ni el
ni tu sinteti ambigui în 'or-
gumentele pe care le aduceati-
referitor la anumite personaje' din
balada Mesterului Manole.
Voi să-i spui că aceasta în-
seamnă că omii sinteti dis-
cutabili.

*

- Cu Mădi Maria (într-odevăr
& alta), Emil Brumaru (ce
betiv ! - ni oarecum cerpetor...
ni Luca Pițu la Casa universi

fanilor. Niste timp pierdut.

*

- La examenul de folclor, ~~am~~
~~scris~~ azi, doi colegi de-ai
tai mi au scris de tropi, de
acest cuvint. Studenti la filo-
logie?! Doamne al' lei!

*

- S-a făcut foarte frig! Căsi
că în munti a nins.

* Joi, 14 aprilie '83

- O Elena (Jacob) din Borlad,
nepoata domnului Liviu Rusu.
O frumoasă tare ciudată. Ce se va
alege din ea? N-ai văzut de
mult o ztă oia ciudată de
frumoasă! Ji-ai împrăstiat mai

multe ore cu ea.

* Jasi, 15 aprilie 1968

- În munti. Unde ninge. Esti contrariat de aceasta schimbare. Dar esti mai aproape de EA.

*
- Pe mare, o scrisoare de la Dinu Săranu, după epistola ta despre "Trimiterea la jir". Continutul mini-scisori:

"Stimate coleg

Am citit scrisoarea dumentale care m-a amărit. Stiu, fireste, că se mai petrec "povești" așa de misere și că ele nu sînt rare. Si eu vin de la țară, te inteleg, deci. Am să scriu despre povestea asta, dacă-ți dai voie.

Iti urez să fi puternic și să

scrii cinstit.

al dumitale,

Dinu Săvescu

8 septembrie 83 "

Ţi respectd între cmai grafia lui
Dinu Săvescu, cu "ră f" n "să
scrii", beh!

*

- Nethi te optista. Nu te-ei mai
dus la Bucuresti. Si-ti pare foarte
rân!

*

- Meci de fotbal în campionatul
european, la Bucuresti, în prezenta
a 8000 de spectatori: România-
Italia 1-0. A înscris Bölöni,
cu un sut violent de la zode m.
Excelentă victorie! Si bancura
spectatorilor români! Si a ta!

*

*
Esti foarte obosit! Numai venirea
Ei 'te va liniști în odihnă.

* Borca, 17 aprilie '83

- Jari, Jewel a împlinit 30 de
ani. LA MULTI ANI! Ani e ziua
domnului George Balăntă. LA
MULTI ANI!

* 17 aprilie '83

- Nu rezisti. Te duci până la
școală. O vezi cinci minute. Mi-
nuta e - ei epăntat, tăcută. La Jari
îți scrisese numai o scrisoare. A
fost vîndul tău să te mire. Ce e
fi în mintea ei?! Nici o fată nu
ți-a dat totuși oza des sentimentelor
c-ei o-o pierzi.
Ai visat-o desene în ultimul
timp. Nu visai micodetă comen

dragi, în orice caz micșorată ca
acum, ca în cazul ei.

*

- Încă ești deosebit. Cauti să te
relaxezi atînd la oarecare depărtare
de cîrți. Dar nu poți sta mult
asa. Citești „Ultimul capitol” de
Knut Hamsum.

* 18 septembrie 1983

- O Musat Victoria din Girbovi,
jud. Ialomița, se întreabă dacă
ști ce-i cu Ioana! Ioana! Cine
mai poate ști unde e și ce
face și ce iubeste și cum
mai minte!?

*

- EA. Cumpărită ciudățenie!

* 19 septembrie 1983

- Sun de odihnilor verdele ouă!
Jăbovesti în preajma poeziei,
odihnindu-ți ochii.

*

- Lili. Îmbujorată și tare dulce.
De ucis cu flori și iubire!

*

- EA. Liniind. Poalnavo. Și trimite
a rugă pentru a se face bine. Și
un dar adus de la Jasi. Pînca!

*

- Și cele câteva sute de strofe cu
prești de la Porca!

Și seara, desigur, ca o pierdere
de ninge.

*

20 aprilie 1983

-
timp. Nu visa micodeta camera

*

- În ATENEU, nr. 3, în CAIETE
POTOȘĂNGENE, răspunzi la provinciala
anchetă „Șansele tinărilor scriitori
din provincie”.

*

- În TRIBUNA nr. 15/14 aprilie 1983
ai două poeme la care ai fi-
nit întotdeauna: „Săptămâna
Rembrandt” și „Trotuarul de
scinduri”.

*

- EA avea ni ari dureri de cap.
Dar era tot „dulce. Urmează să
vină nimbărită (ari e joi) după-
amiază la tine.

*

- Revista CRONICA nr. 15/15 aprilie
1983 reia la mizerica - i „Pe
puncte” un gând al tău

exprimat în „Colecte botoșane-
ne : „Tâmbălăul publicitar
(vai, atât de năstănit în cazul
unor autori apăruți peste noapte!)
nu va putea înlocui niciodată
valoarea în sine a unui scriitor”.

Da.

21 aprilie 1983

*

- EA. Nu mai printru imprezibilită
ciudată. În nărguratate cu tine.
Si refuzul tău de a vă mai ve-
dea doar pentru a prolunga un
chin. Al cărnii. Al unor fapte
pe care nu le lăsați libere. Mo-
nala? Si plînsul ei care te-a
Endurerat neșpus. Idiotule! Idio-
mare ce ești! De ce să plîngă un
copil mininat din cauza
ta, din cauza timpului tău n

al cărui talc? Idiotule! - Fi ci
spus și ai mîngîiat-o și te-ai
abținut să nu plîngi în tîmă atunci.
Poi în simplitate nu poți fără ea și se
pare că nici ea nu poate fără tine;
atunci ajung în punctul acela cînd toate
celelalte voci și suneturi stăle
în nimeni voi păreți a răfăptui
lumina. EA. Dementa lumilor
din urma. Linistea ta. Proposita
ta. Absența ta. Einoțria devasta-
toare. Și pentru prima dată o-ți
facut promisiuni, precum niște
pusti, precum niște oameni bol-
navi de accidenți boala.

Orele cu EA trebuie să devină
numai bucurie. Jată, vezi să îne-
bunesti cu EA. Și EA spune că nîmă
la fel. Ce va 'mai fi?!

*

*

- Otare plăcută surpriză: primesc
de la domnul Octavian Păler
ultima sa carte însoțită de o
scrisoare. Cartea se numește
"Polemici cordiale" și este sedu-
cătoare ca toate cărțile domniei
sale. O dedicație: "D-lui Aurel
Dumitrescu, un învingător cu
care mă simt solidar aprilie
1983 Octavian Păler"
Transcriu și conținutul scrisorii.

Oruc 19 aprilie 1983

Stimate Aurel Dumitrescu,

È numai vina Dumneavoastră că
nu vă răspund prompt și mi
năbăți să fiu nepolitic. Scrisorile
Dumneavoastră sânt admirabile și
incitante, ceea ce mă face să doresc
să vă răspund pe larg. Aștept o

clipă de răgaz, această clipă întinsă
în timpul trece și, iată, mă trezesc
că după o linie încă nu v-am
răspuns că nici eu nu cred-oxe-
nevesa tinerei dumneavoastră
periculoasă - în fricrea operă de luci-
ditate. Mi se pare suspectă. Și
parafrazând celebrul „Timeo Danaos”
eu zic: mă tem de luciditate
chiar când îmi oferă daruri. Pentru
mine, luciditatea e altceva decât
pentru dumneavoastră, o potecă
dintre infern și destin. Și care mă
va duce îndel? Nu știu. Cea ce
știu e că odată permiți' pe această
cărare nu mai există, probabil,
altă șansă decât să mergem cu
ochii deschisi mai departe. Cât
se poate.

Bab și acum vă scriu în grabă. O
fac pentru a vă trimite ultima

mea carte ni pentru a va saluta
din toata inima

Octavian Paler "

Te bucuri foarte mult cand primești
curioși buni de la astfel de oameni
de la intelectuali admirabili, de
la scriitorii noștri,

Octavian Paler te - a încântat
inteligența cu paginile sale și
va continua să rămână o sursă
a lecturilor tale. Bunele gânduri
pe care ti le arată te onorează
tare mult.

Multumesc mult, domnule
Paler!

* 24 aprilie 1983

*
- Ti putea vorbi mult despre ceea
ce-ti lipseste, dar ce sens ar
avea să-ti spun o dată-n plus
că locuiești o rană?!

*
- Nu poți uita lacrimile de pe
obroziții Eii! Si iar îți spun că
ești un mare idiot dacă faci să
dănească o minune ca EA! Te dor
acele lacrimi ale Eii și știu că nu
spun aceasta în numele niciunei mo-
rale, ci doar pentru că realmente
această amintire te mănâncă.

*
- EA se va uita, poate. Dar chipul
ei de acum, semănătatea ei de
acum, acea blândete din care
uneori miza puțin încrâncenarea,
surîsul ei dulce-dulce, acestea o

fac dumnezeiască.

*

- Admirabilă cartea domnului
Paler! Citi ar putea scrie acel
"Un tren spre Weimar" ~~de~~ de
exemplu?!?!?

*

- Ce face singurătatea din tine?
Serii o grămadă de scrisori, chier
ni celor pe care nu le iubești, stru-
cotele (pe care, desigur, le vezi
ca pe grătioasele grătioasele...),
blegutelor. Pizda la rang de
filozofie?! Sau la rang de
idealitate disputată?!
Pentru ce rugăciuni?!

*

- "himenul ultimei laude" miei
 Tu în "săptămîna Rembrandt"
 "Cesta ultimei laude" au schimbat
 ei. Himen ↔ ceată. Deh!

*

- Erotoman prăpădit ce poți fi!

*

- Dar mori tu. Si-ti revii!

*

24 aprilie '83

- Un drum la P. Necuț. Con-
 vocat de Comitetul județean de
 cultură. Simfonie despre "cenacluri
 și în ce direcție" să scriem.

Pierul. Si ce limbaj la filozofii
 accia oficiali? Ei mor cred că
 literatură se scrie după feme,

după directivele "Tematică" - ictul
cuvântul des folosit de ei. Dar
problema tematicii trebuie pusă
abia după ce operele sunt scrise
și tinem cu orice preț să le
catalogăm după diferite crite-
rii (oricum exterioră literaturii
în mine!).

Au venit și Adrian, Daniel și
Simon. Et les autres. Când particip
la idieterii, pur și simplu ies de
acolo ca un idiot. Doamne al lor,
fereste!

*

- Domul de EA. Aproape că te
obosește de minte într-un EA.
De unde o-o 'iei?!

*

27 aprilie 1983

*

-EA. Se explică în sfârșit. Tris-
tetea ei din ultimul timp s-or
datorea unui "erou" de ocazie.

Tatăl. Care bea ni le jigveste
pe mama ei ni pe EA. Si suferinta
ei, de aici.

Te gîndesti la EA ni la faptul
că trebuia să-ti fi spus mai
demult toate aceste mîhniri
ale ei. Vei avea griji de EA,
vei căuta s-o bucuri, să
m-o lani de partea nereșimărilor
fii de ni familiale.

Voi veti vedea mai rar, totuși,
se pare. EA este cea mai mare
avere a gîndurilor tale curate
din acest timp.

*

29 septembrie
1983

*

- Te va dezamăgi tocmai pentru că tu atât de mult să nu te dezamăgească?! Ași, pe soare, în preajma unei pajisti, arăta foarte bine. Era veselă. Ți-ai scos o porcă cu EA și cu Lili.

Ti-e foarte dor de EA! Pentru că numai EA te apăra acum de nebunie!

*

- Fermeile sînt mereu departe în ceea ce te privește. Așa că e tare comod să le uiti...

*

- Nu mai plouă! Nimic despre cer.

*

- Și totuși, numai EA lipsește! Dacă e să creșpi este tînd-o?

Si nimeni n-a ră se prefacă
în fruntis verde.

* Zoopriile
1983

- Două zile de ningeritate deplină.
EA n-a venit. Ai aşteptat-o mult.
Un bărbat este idiot dacă aş-
teptă prea mult o fată?!
A plouat ni a fost soare, schimbările
acestea fiind de la o oră la
alta. Si vânt. Nu ti-ai reamintit
nimic despre copilărie. Atunci era
prea frumos. Pentru că ştiai să
fii ni indiferent. Sau puteai să fii.
Acum nu.

Visele de peste noapte sînt eterogene,
spăimtoare, ciudate tot timpul.
Poate că nu vietuieşti într-o gre-
seală, poate că solitudinea din
care vrei să ieşi numai prin iubire

nu e o capcană pe care o prefer
oricărei prudente.

*

- EA. Rămâne numele ficării zile.
Fără EA, acum, nu ești nimic.
Vinovați nu există. Și poate că EA
nu înțelege prea multe. Sau poate
că e într-adevăr ipocrită. Sau
poate că într-adevăr nu poate
pleca ușor de acasă. Te gîndesti
la toate acestea pentru că ești
îndrăgostit. Istmul resemnării
încă nu se săreste.

*

- Serii scisori reci ni cîntă ca
un înduplecat. Putin. Unde-s
premile de altădat'?!
Și tu nici măcar nu te poți
amăgi cu tutun sau cu alcool
Vai de capul tău!

*

2 mai 1983

*

- Era tare dulce. EA. Ai fi vrut
s-o ucizi cu iubire! Până când?!

*

- Liana Rares. Admirabilă ni ea.
Inteligentă, serioasă, profundă,
tare dulce uneori! Un prieten la care
tă.

*

- Lili. Inadmirabil de femeie, o
regină de alergat prin ierburii!

*

- Trimiti poeme de-ale Lianei la
„Ceahlăul”, lui Viorel Tudose, și lui
Broșescu, la Centrul de creație! Liana
trebuie arătată lumii. Merită.

*

- Ploaie spanchie! Acreala multor
metre. Pace pe un drob de pă-
mînt. Și miros de picioare
mesalate.

*

*

- Pe 6 mai, la P. Neamt. Pleci seara, pe 5. A venit anchetarea pentru stabilirea tirajului. Domnii responsabili cu aceste chestiuni s-au aratat amabili si dispusi sa ceara destule exemplare.

*

- O Tamara. Mara. Sensuala. Complexitate de gofele ei fata de un individ care o urmaresti. Femeie dulce preminuta...". Despre nobletatea iubirii. Si acum despre capcane.

*

- În noaptea, lucruri nesentiale. Si dacă sunt nesentiale, ce rost are să mai consimțim acest lucru?! De parcă tie ar trebui să ti se întâmple numai lucruri esentiale...
Asculti Beethoven.

*

*

- Pe EA m-ai văzut- o în ultimele zile. Malade. Și ce mai gândeste EA?!

*

- Marie. Frumoasă. Rece. Trecînd printre- o ploaie rece.

*

- Elena de la Jari. Într- o epistolă ambiguă mi pustească, poate ușor prefăcută. Frumoasa aceea!

*

- Georgette. O scrisoare tristă, puțin chiar disperată. Pe punctul de a se despărți de totul ei. Și din nou te întrebi de ce fata' aceasta care mi- a dorit unoreu multă fericire în neuzeste să mi- o găsească?

*

- Toate consolările sînt complexe,

*

8 mai 1983

*

- Nu crezi în artístii nemini, pentru
că nu crezi în artístii de curte, în
cei care sînt mai grijulii cu ridurile
lor decît cu scrierea cîntîlor lor.

*

- Desecori îți s-a părut că oamenii
fără luxurii sînt oameni fără
argumente! Prime, poate sîc cineva,
dar argumente față de cine, în
fața cui?! Răspunsul tău ar fi
simplu: - În fața propriei tale
posibilități de a fi inteligibil, în
fața opțiunii de a vorbi cu un
om.

*

- Domul. Nu e un cuvînt tîrî-
vesc, e un cuvînt omeneesc!

*

8 mai 1983

*

- Foarte multi ani si crezut că
esti ateu. Acum îți dai seama că
neprietăria ta de a crede este mai
mult inapetentă pentru ritualuri,
orice ritualuri.

Tot ce este aranjat - de ce?! - și
s-a părut deseori ni contrafăcut.
Sistem prea departe de magia
primitivilor!

*

- De ce nu ti-au plăcut niciodată
„la, la, la, la”-urile din cîntecele
populare?! Parc-or umple un loc
în care nu este nimic frumos
de spus, de continuat. „La”-ul este
un fel de zbură, un e înșirpare
a finalurilor.

*

8 mai 1983

*

- O reîntâlnești pe Elena Rusea (Runica), la Sandra B. Cu sotul ei, un oligofren pe vremea când era elev, un boicdăran incult acum. Au un copil cu ochii albaştri. Ea era ~~tot~~ foarte frumoasă.

Un sentiment zămant: ~~o~~ milă. Milă pentru fata aceea foarte frumoasă și nu proastă care a preferat un idiot semi-analfabet pentru... bani. Penibil!

*

8 mai 1983

- Într-un interviu acordat lui Nicolae Prelipseanu și apărut în TRIBUNA nr. 16 din 21 aprilie 1983, la întrebarea „Credeți că „modernismul” tinerilor poeți de astăzi este o născire sau o altă cale de acces spre poezie?”, Ștefan Aug. Doinas, distinsul poet Doinas, răspunde:

„Departe de a fi o născire sau o fundătură fatală, lirica „modernă” de azi nu este nici măcar

un experiment - limită original:
scriind așa cum scriu, ei nu fac
decît să țină pasul cu ceea ce se
face ori în poezia lumii din țările
de cultură majoră și rafinată.
Care cei care resping această lirică
modernă au observat și subtilele
nădăcini care coboară în tradițiile
poeziei autohtone? Care acești detrac-
tori ai îndrăzneții poetice au remar-
cat și „cumintenia”, și „timiditatea”
acestei poezii vizibile îndată ce com-
param experimentele tinerilor poeți
de la noi cu „inovatiile” de tot felul
de pe alte meridiane, și nu de pe cel
mai îndepărtate? Care totuși acești
involuntari avocați ai purismului
și conventionalismului ciupercoș
și dau nume ca totuși această
lirică românească nouă de la noi
este fructul inevitabil al timpului
imediat? Critica acerbă, îngustă și
partizană a tinerei noastre poezii
mi se pare o recrudescență

a dogmatismului literar și ea
trebuie demascată ca atare; dar
pe de altă parte, ea nu e decât
un biet fenomen repetitiv, de
„modă critică”: fiecare generație de
noi poezi a izbutit să-i sperie pe
portăreii literari care acționează
la comanda unui pretins judecător
superior. Există o critică boșnească
— mereu alta, de altminterlea —
faptă de poezia nouă, o critică
al cărei cosmar de început de
săptămână a fost întotdeauna
poezia „tinăra” și „modernistă”.
Oți cunoscut vreun „artist al
vitrinelor”, care să viseze altceva
decât manechine?”

Da, admirabile curiozitate!

În același interviu, Boșnos
afirmă că „poezia română” este
singurul domeniu al spiritualității

noastre în care ne putem măsura

(...) cu marile popoare ale lumii".

9 mai 1983

*

- EA. Amara. Realmente e tot mai
crispată în ultimul timp. Ți-e tot
mai greu să înțelegi ceva din EA
în ciuda unor arizunări (!) ale ei,
în ciuda unor epistole în care se
arăta petronică puștiiu între
voi, ne iubirii. Poate că te deran-
jează în primul rând faptul că
nu-ți vorbește, că nu spune ni-
mic, creînd o ambiguitate pe care
abia o mai poți suporta. Atita
iubire și atita teamă! Ruptura
cu EA te-or durea mult timp.
Nu doresti una ca asta. Simți că
deseri ai plînge amintindu-ți-o
deseri te-ar ucide absența ei.
Mîine va fi încă o zi. Poate că
va găsi pînă la urmă o cale

Entru seminatote. Nu mai stii ce
să spui ni ce să crești!! E cea
mai ciudată ființă din câte ai
întilnit.

*

Nepotul. Readus aici. E simpatic.
Dar realmente nu poti să faci
nimic tot avându-i șomotele.
Te va deranja mereu, mereu.

*

- Fie absolut insipide. Si senti-
mentul că nu ai nimic!

*

- O „epigramă” de la spiritul
de două „elegii” pe care ti le-a
trimis Adrian zilele acestea:

directorul tănci mai face cum ni-a
înbătorit postele denigru e tare greu
să fii prieten ni cu predicatul ni cu grebla
da' omu încearcă ni bineînțeles nu neusește

*

11 mai 1983

*

- Ai sentimentul că ziua aceasta de 12 mai 1983 este cea mai dureroasă de la moartea tatălui tău. Plingi. La școală, inima ti-a creat probleme, parcă pentru prima dată în mod serios. Parcă nu-ți amintesti să mai fi simțit atîtă amărăciune vreodată. Scrie despre aceasta creștînd că numai așa te vei mai liniști. Vina este a Ei. Ti-a dat o scisoare îngrozitoare! Nu realizezi cum a putut să scrie acele lucruri într-o dezarmantă indiferență față de ceea ce stie că ai pentru ea de atîtă timp. Motivele familiale și școlare o fac surdă. Consideră că nu se simte în stare să te facă fericit, să rămînă în dreapta lumină cu care te obisnuise,

în ciuda menemăratelor și cin-
dăterii. E cea mai dureroasă
veste pe care ți-a putut-o da
resdată o fată. Te-ai înscuiat
în bibliotecă și ai plîns. Antre-
cut cel puțin zece ore de cînd
ai citit acele cuvinte și nu ai
putut să te gîndesti la nimic
altceva. Te-a îmbolnăvit
nu și simplu, te simți ca un
cîine, parcă nu ți-ai închipuit
niciodată o mai mare boală
de joc. Sînt aproape doi ani
de cînd te iubește și de cînd
și dai tot ce ai mai bun
și profund, toată iubirea ta
adevărată. Nu are altă posine-
ra și nîte mică și neștiută,
pune întrebări inocente dar de
fapt sînt prea mature ca să
poată fi crezute pe cuvînt.

Nu poți crede că poate fi o
câtă perfecționare și răutate
poate exista într-un om care
te-a emoționat tare mult! O
fi o năstăcire a ei, a mîinii
pe care a confundat și cu iubirea
pentru tine. Vorbești cu oarecare
disperare și ști că această dis-
perare chiar există.

Te simți distrus, cu o viață cuprinsă
de toate! Deomne al lor, de ce
m-ai puterea n-o urăști?! De
ce m-ai ucizi?!

Ți-e teamă și de ceea ce-ai
simțit după aceea, de inima
ta care batea prostete, de
răpăturile cuprinsite din partea
stîngă, motive pentru care nu
ai putut face nici ultimele
două ore. Ea plecase de la
12 acasă, demăi mai avea o

oră cu tine. Nici măcar la ore
nu mai vrea să te vadă?!
Nu poți înțelege, pentru că nimic
din purtarea ei de acum nu
poate fi înțeles. Cum să fie
oza de nea după câte a spus
ni chiar promis?! Cum să alegi
mîntul după ce că nu ai supă-
rat-o cu nimic, după ce i-ai
dăruit mereu toate bucuriile
posibile omeneste la vîrsta
ei, ținînd cînt și de conjunctura
specială a relației noastre?!
Ceci că este inadmisibilă
comportarea ei, absolut inadmi-
sibilă! Și stranie! Un om nu
face niciodată ceea ce a făcut
ea în epistola pe care ti-a dat-o
azi! Poate se va trezi puțin,
poate își va da seama în ce
eroare a putut intra scriindu-ți
acele cuvinte. Absolut nimic nu

Te poate liniști de acum înainte
Ți-e foarte teamă de amărăci-
nea cumpătată pe care o simți
în tine, amărăciune pe care ea
ți-a dat-o azi cu inadmirabila
nonșalantă (ea îi zice, crezi,
sinceritate!)! Nu-ți vine să
crezi că ea ar putea adăposti
atâta noroi, ți-e imposibil
să crezi!

Poate că niciodată n-ai iubit
cum o iubești pe EA!

È cumpătat! Țe simți îngreștat!
Nu trebuia să faci ce a
făcut, nu trebuia să fie așa.
Nimeni n-ar fi făcut așa
ceva unui om care i-a
arătat mereu numai iubire,
bunătațe, respect, prețuire,
înțelegere! Gestul ei este

inuman!

Si, iată, încă n-ai puterea s-o
vizi, încă nu ai această pu-
tere! O asemenea bătaie de joc
n-ai mai pomenit! Si ce mult
vrei să fie doar o grăseală
de-a și gestul ei, ce mult!!

* 12 mai 1983

- Raiul și iadul ne locuiesc
tot timpul. Nu putem trăi fără
vreunul din ele. Azi e o răs-
botoare din cele multe în anumite
calendare: Trorul Tămăduirii
Domnului. Intru în Biblioteca
din Nord și esti reținut de un
amănunt: cartea în care îți adusese
EA epistola aceea cumplită se nu-
mește "Oameni și soareci". De John
Steinbeck.

A spus că-i pare rău pentru cele

scrise. Că a greșit. Violeta a
discutat ieri cu EA. Se pare că dis-
cuta aceea a luminat-o puțin,
scotînd-o din orbire și disperare
Ași erati tare Tristi. Apoi s-a
făcut foarte cold. Te-ai întors
acasă seren. Ai scris un poem
despre "un cup de femeie pe care-
găsești an de an în magazia
de lemne. Si e-n 13. Si scrie-
ticii n-au deloc dreptate în
această privință.

Întorcerea Ei te-a înviat
din morti, din cîini, din tot ce
erai ieri, în orice caz altceva
decît om. Te multumesti cu
tot sufletul acestei zile de
lumină!

* 13 mai 1983

*

- Citeva ore cu EA. Arăta foarte bine! Fusta ei de un violet crud, blusa, ciorapi, randașele cu toc "acceptabil", pieptănătura strengărească — toate completau farmecul-i sustinut în primul rând prin inimitabilul-i suris.

Ați "stabilit" ceva în legătură cu timpul! Pentru că dragostea, siguranța ei — mai bine zis, este ca un "mlestanțu" care devitalizează verbele dezamăgite prin seninătatea-i imparabilă.

Da, simți că vrei să trăiești cu această "minune"! Simți nevoia să-i dăruiești partea "aceea de infinit pe care ai puterea s-o visezi numai cu EA.

Prezența ei rămâne POEMUL
ZILEI — mereu!

*

15 mai 1983

* (către George
Bolintin)

- În pădurea care începe la două
mii de metri de casa mea, cu
câtă ameliți și răcoarea încă e
deasă precum golul dintre stele.

*

- O, femei, cerul se zbate numai
în magazi?!.

*

- Cine sunt eu?! Un veșnic care se vrea
intelect pe planeta aceasta întâmplă-
toare?! Îmi pun întrebări ca la
16 ani, senin că sunt Treaz.

*

- Fiind izolat aici, deznăscut să
taci pentru că nu prea am cu
cine vorbi (...), foarte ușor pot
să mă simt în afara culturii.
Sentimentul ar fi penibil. De aceea
cred, dincolo de lecturi, scrisorile
prietenilor sunt mai mult

decît necesare.

*

- Petru Ciupoiem e sutoldeana
mei bun decît Sorin Preda! Ser
un scriitor nu e-n competiție decît
cu el însuși. "

" Numai vrajba curvințului face
stelele norocoase. La noapte
voi sta iarăși cu ochii atinți
spre riu. Aici' liniștea doare. E
tare adîncă. Muzică' din cer și
se-mprăstie prin toate casele.
Și iarăși sînt singur precum seii.

*

- Sînt singur, dar solitudinea
mea nu e plîns, intrucît e o
solitudine de care nuere să scap"
* (dintr-o scrisoare
cătreg M. Săntimbreom)

17 mai 1983

*

- Ai văzut țigani pe drum. Cu
căruta. Cineva i-a întrebat: -Unde
vă duceți?! - Acasă! cu răspuns
ei. Neferosimil răspuns. S-au
demitizat și țigarii! "Acasă!"
Care "acasă"? De unde oșă ceva?
Nu-ți poți închipui țigarii altfel
decît nomazi.
"Acasă!". Hm! Nu se poate!

*

17 mai 1983

- Citesti romanul "Treizeci și trei"
al lui Tudor Dumitru Sarou.
Îl găsești excelent, scris cu
foarte mult talent. Influența
unor Scortă sau Margareta nu
trebuie discutată. Tudor Dumitru
Sarou e un scriitor foarte talentat!

*

17 mai 1983

